

TRAKYA ÜNİVERSİTESİ
EDEBİYAT FAKÜLTESİ
YAYINLARI: 2012 / 2

ULUSLARARASI EDİRNE'NİN FETHİNİN
650. YILI SEMPOZYUMU
4-6 MAYIS 2011

BİLDİRİLER KİTABI

Editörler

Doç. Dr. İbrahim SEZGİN
Yrd. Doç. Dr. Cengiz FEDAKÂR
Yrd. Doç. Dr. Hasan DEMİROĞLU

EDİRNE

2012

EDİRNE'DE KARAMANLI BİR ŞEHZADE

Yahya BAŞKAN*

Edirne, Osmanlı kuruluş devrinin en mühim şehirlerinden birisidir. Bu önemi itibariyle de Osmanlı rakip devlet ve beylik mensublarının uğrak yerlerinden birisi olmuştur. Çalışmamıza konu olan Karamanoğulları hanedanına mensup şehzade Karaman Bey de Edirne'de medfun bulunmaktadır.

Fatih Sultan Mehmed devri Osmanlı Devleti sınırlarının beylikler açısından kesinleşmeye başladığı bir dönem olmuştur. Karamanoğulları Beyliği de Fatih Sultan Mehmed döneminde hukuken Osmanlı Devleti'ne bağlanmıştır. Bu bağlanma işi çerçevesinde Karamanlılara karşı bazı siyasi ve diplomatik tedbirlere müracaat edilmiştir. Karamanlı şehzade Karaman Bey de Çirmen Sancağı'na tımar sahibi olarak gönderilmiş, vefatından sonra da Edirne'ye getirilerek defnolunmuştur. Bahsini edeceğimiz Bey'in Çirmen ve Edirne arasındaki hayatı hakkındaki bilgiler bazı problemleri barındırmakta olup bunları çalışmamızda konu edeceğiz.

Çirmen'in Edirne'ye yakınlığı dolayısıyla Osmanlılara iltica veya tabiiyetini arzeden Anadolu Beyliklerine ait önde gelen şahıslara tevcih edildiği bilinmektedir. Örnek vermek gerekirse Çirmen, Otlukbeli Savaşı'ndan sonra Karahisar Kalesi'nin Bey'i Darab Bey'e verilmiş, bir müddet sonra da taht kavgası içerisinde bulunan Dulkadir Beylerinden Şehsuvar Bey ve kardeşi Alaüddeve Beyler de bu sancağın idaresinde bulunmuşlardır.¹

Osmanlı kuruluş devri fetih veya devlet siyaseti diyebileceğimiz usul yukarı paragrafta zikretmiş olduğumuz örneklerin tatbikatına yol açmıştır. Bu işlemler hem bir yarı rehin alma, hem de rakip beylik veya devletin iç işlerine müdahalede bulunabilmek için el altında rakip hanedan mensubu potansiyel veliaht bulundurmaz. Burada çift taraflı çalışan bir sistem ve gözetilen fayda vardır. Konumuz için söylemek gerekirse birincisi Karaman gibi dinamik bir coğrafyayı olabildiğince yerel hanedandan mahrum bırakma, ikinci gözetilen pratik fayda da aynı zamanda Rumeli'de yeni fethedilen yerleri şenlendirmede yerel hanedanlardan istifade etmektir. Bu

* Yrd.Doç.Dr., İnönü Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Tarih Bölümü Öğretim Üyesi, MALATYA.

¹ Tayyip Gökbilgin, *Edirne ve Paşa Livası*, Üçler Basımevi, İstanbul 1952, s.13; İlk devir Çirmen sancakbeyleri ile ilgili olarak bkz. Yaşar Uğurlu, *16. Yü. Sonunda Merkez Taşra İlişkilerinde Çirmen Örneği*, (basılmamış yüksek lisans tezi), Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Bolu 2008, s. 20.

sadece yerel hanedanla sınırlı kalmamış mahalli tımar sahipleri de yeni fethedilen yerlerde bu usulün muhatapları olmuşlardır².

Karamanlılardan ilk rehin alma işlemine II. Murad döneminde rastlanılmaktadır³. II. Murad devrinde Karamanoğlu Alaeddin Ali Bey'in oğlu Ali Bey Edirne'ye gelmiş ve kendisine Sofya Sancak Beyliği verilmiştir. Kaynaklarda Padişahın Karamanoğlunu kendi kız kardeşiyle evlendirdiği de kayıtlıdır⁴. Yine aynı dönemde II. Murad'ın Karamanoğlu İbrahim Bey'le yapmış olduğu Sevgendname metninde İbrahim Bey "*her yıl bir oğlum çerümle mezkur Murad begün hizmetine vireyim*"⁵ diyerek bu rehin verme işlemi resmi bir hüviyet kazanmıştır.

Araştırmamıza konu olan Karaman Beyle aynı zaman diliminde benzer bir hadise daha yaşanmıştır. Gedik Ahmet Paşa Karamanoğullarına ait olan Alaiyeyi alıp Kılıçarslan Bey'i, eşini ve çocuklarını Sultan Mehmed'e getirir. Kılıçarslan Bey'e Fatih tarafından Gümülcine verilir. Daha sonra buradan kaçan Kılıçarslan'ın hanımı ve oğlu Gümülcine'de vefat edip defnolunurlar⁶.

Bahsetmiş olduğumuz fetih usulü Karamanlıların dışındaki beylik ve devlet mensublarına da icra edilmiştir. Mevzunun daha iyi anlaşılması için birkaç örnek vermek gerekirse; Menteşeoğlu İlyas Bey'in iki oğlu Edirne'de ikamet ettirilmiş, bunlar daha sonra II. Murad'ın vefatı esnasında kaçıp Menteşe İli'ne gitmişlerdir. Taceddinoğlu Hasan Bey 1428 yılında Edirne'ye II. Murad'ın yanına gönderilmiş kendisine Rumeli'de bir sancak verilmiştir⁷. Yine aynı şekilde Fatih Sultan Mehmed döneminde Fethedilen Mora'nın

² Halil İnalçık, "Osmanlı Fetih Yöntemleri", *Cogito-Osmanlılar Özel Sayısı*, Yapı Kredi Yayınları, Sayı 19, Yaz 1999, s. 125-126, İstanbul 1999; Feridun Emecen, "Osmanlıların Batı Anadolu Türkmen Beylikleri Fetih Siyaseti Saruhan Beyliği Örneği", *İlk Osmanlılar*, Kitabevi Yayınları, İstanbul 2003, s. 116-120; Hasan Basri Karadeniz, "Osmanlı Devleti'nin Beylikleri İlhak Siyaseti ve Dulkadiroğlu Beyliğinin İlhakı", *Türkler IX*, Yeni Türkiye Yayınları, Ankara 2002, s. 486-494.

³ Aşıkpaşazade, *Tevarih-i Al-i Osman*, (nşr. N. Atsız), Türkiye Yayınevi, İstanbul 1965, s. 168; Neşri, *Kitab-ı Cihannüma II*, (nşr. F.R.Unat-M. A. Köymen), Türk Tarih Kurumu Yayınları, Ankara 1995, s. 593.

⁴ Muhyiddin Cemali, *Tevarih-i Âl-i Osman*, (haz. H. Adalıoğlu), (basılmamış yüksek lisans tezi), Marmara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul 1990, s. 63; Lütfi Paşa, *Tevarih-i Âl-i Osman*, (nşr. K. Atik), Kültür Bakanlığı Yayınları, Ankara 2001, s. 103; *Anonim Osmanlı Kroniği, (1299-1512)*, (nşr. N. Öztürk), Türk Dünyası Araştırmaları Vakfı Yayınları, İstanbul 2000, s. 71-72; Hoca Saadeddin Efendi, *Tacü't Tevarih II*, (nşr. İ. Parmaksızoğlu), Kültür Bakanlığı Yayınları, Ankara 1992, s. 156-157.

⁵ Kâtib Yahya bin Mehmed, *Menâhicü'l İnşâ*, Koyunoğlu Ktp., T. Y. , nr. 13998, vr. 77a.

⁶ Behiştî Sinan Çelebi, *Tevarih-i Al-i Osman*, Süleymaniye Ktp. , Mikrofilm Arşivi, T. Y. ,nr. 2764, vr. 184b-185a.

⁷ Paul Wittek, *Menteşe Beyliği*, (nşr. O. Ş. Gökyay), TTK. Basımevi, Ankara 1986, s. 100-101.

despotu Dimitrios ve saray erkânı, Trabzon Rum İmparatorluğuna ait *arhontlar* Edirne'ye getirilmişlerdir⁸. Burada işaret edilmesi gereken husus fethedilen bazı yerlerin nüfusu İstanbul'a, ileri gelenleri de Edirne'ye getirilip oradan da Rumeli'ye gönderilmiştir. Bu noktada Edirne bir uğrak veya aracı şehir konumuna gelmiştir.

Çalışmamıza konu olan Karaman Bey de yukarıdan beri zikretmiş olduğumuz usullere muhatab olmuştur. Fatih Sultan Mehmed döneminde 1471-1472 (h.875-876) yılında Osmanlılara iltica eden Karaman Bey'e Çirmen Sancağı tevcih edilmiştir. Esasen onu ilginç kılan bu tevcihten ziyade öldükten sonra Edirne'ye getirilip I. Murad devrinde yaptırılan Dârü'l-Hadis Camii haziresine defnedilmiş olmasıdır.

Zikrolunan defin ve tevcih kendi içerisinde bir takım problemleri de barındırmaktadır. Devrin kaynağı ve konuyla ilgili en ayrıntılı ve net bilgileri veren *Neşri*'ye göre, İshak Paşa Karaman diyarına girmiş, Rum devletsizi (İshak Paşa) türlü bedbahtlıklar etmiş, Pir Ahmed mukabele edemeyip Uzun Hasan'ın yanına gitmiştir. Karaman nam kardeşi de hünkara gelmiş (Fatih Sultan Mehmed) o da Karaman Bey'e Çirmen Sancağı'nı vermiştir. *Neşri*'ye göre, Karaman Bey anda müteveffa olup, mevdi Edirne'ye götürülüp Dârü'l-Hadis'e defnedilmiştir. *Neşri* bütün bunları 1471 (h. 875) yılı hadiseleri arasında zikreder⁹.

Osmanlı kaynakları Çirmen'e gönderilip ve daha sonra da Edirne'ye getirilen Karaman Bey'i ittifakla İbrahim Bey'in oğlu, Pir Ahmed ve Kasım Beylerin de kardeşi gösterirler. Biraz önce zikretmiş olduğumuz *Neşri* onun babasının İbrahim Bey olduğunu söyleyip yedi oğlundan birisi olarak da Karaman Bey'i sayar. Devamla "*Karamanoğlu İbrahim Beğin karından haramzade oğlanlar doğub....bu oğullarının mecmuu Sultan Mehmed bin Yıldırım kızı Sultan Hatundan idi amma İshak cariyeden idi ve cümlesinden İshak büyüğüydü ve İbrahim Beğ'in dahi hali hayatında hürmeti İshak Beğ'e idi*" der¹⁰. *Neşri*'nin gerekçelendirdiği duruma binaen İbrahim Bey tahtını İshak'a bırakır. Bu teslim Karaman hanedanını huzursuzluğa sevkedip kardeş kavgasına sebep olacaktır. Kardeşler mücadelesinde Karaman Bey hiç gözükmez. Ayrıca bizi ilgilendirmesi bakımından belirtelim ki

⁸ Dukas, *Bizans Tarihi*, (trc. V. Mirmiroğlu), İstanbul Fetih Derneği Yayınları, İstanbul 1956, s. 210-211; *Yorgios Sfrancis'in Anıları*, (nşr. L. U. Kayapınar), Kitabevi Yayınları, İstanbul 2009, s. 352-354.

⁹ *Neşri II*, s. 791; Osmanlı kronikleri tarih olarak h. 872-875 aralığını zikrederler. Devrin Memluk kaynaklarından olan İbn İyas bu hadiseyi h. 869 senesi olarak kaydetmiştir. Ahmed İbn İyas, *Bedai uz Zuhur fi Vekaiud Duhur XII*, (nşr. M. Mustafa), Kahire 1984, s. 429

¹⁰ *Neşri II*, s. 685, 773; Aşıkpaşazade, "*Karamanoğlu İbrahimün karını yarıldı haramzade oğlanlar doğdı...*" diyerek *Neşri*'nin paralelinde bilgiler verir. *Aşıkpaşazade*, s. 191.

müellifimiz *Neşri*'nin vermiş olduğu malumatlara göre Karaman Bey, Osmanlı hanedanından olan anneden dünyaya gelmiştir¹¹.

Sonraki dönem Safevi kaynaklarından Hasan-ı Rumlu eserinde Karaman Bey'i ismen zikretmese de konumuzu ilgilendiren hadiseleri anlatırken "... (Gedik Ahmet Paşa) *dinin sultanına soy olarak yakınlığı bulunan Karaman'ın* (hanedan) *çoluk çocuğunun namusunu ve şerefini koruma konusuna riayet edeceğiz*" dedikten sonra devamla "*Gedik Ahmet Paşa bazıları Sultanın akrabaları olan Karaman'ın kadınlarını ve hane halkını koruyup onları izzet ve ikram ile Sultanın yanına gönderdi*" diyerek Karamanlılar ve Osmanlılar arasındaki akrabalığı vurgulayıp bu akrabaların Fatih Sultan Mehmed'e gönderilmesinden bahsetmektedir. Metinde ismi geçmese de takdim tehirle Karaman Bey'in Gedik Ahmet Paşa tarafından Fatih Sultan Mehmed'e gönderilen akrabalar arasında olduğunu çıkartabiliriz. Eserde hadisenin tarihi olarak 1473 yılı (h. 878) verilmektedir¹².

Devrin kaynaklarından Oruç Bey ve Ruhi Osmanlılarla Karamanoğulları arasında cereyan eden hadiseyi anlatıp Karaman Bey'den hiç bahsetmezler¹³. Sonraki dönem Osmanlı müelliflerinden Hoca Saadeddin Efendi, İbn Kemal ve Müneccimbaşı da konuyla ilgili *Neşri*'den nakillerde bulunurlar¹⁴.

¹¹ Osmanlı hanedanından olan hanım sultanın İbrahim Beyle olan evliliği ve teferruatlı malumat için bkz. Es Seyyid Muhammed Nurbahş, *Câmîu'l Letâif fi Şerhi Ahvâli Seyyid Alâeddin Ali es Semerkandî bin Yahya eş Şirvânî*, Koyunoğlu ktp. T.Y., nr. 10092, vr. 13a. *Neşri* bilindik üslubuyla bunları anlatırken aslında iki taraf arasındaki mücadelenin halet-i ruhiyesini çok iyi vermektedir. Bunun yanında *Neşri*'nin ifadelerinin mefhumu muhalifinden Osmanlı hanımından olan çocukların hukuken Osmanlı hanedanına mensup oldukları ve saltanat mücadelesinde Osmanlı tarafında kalacakları da çıkmaktadır. Nitekim aşağıda işleyeceğimiz gibi konumuzu oluşturan Karaman Bey Osmanlılarca el altında tutulacaktır. İlginç bir akrabalık vurgusu da *Şikari Tarihi*'nde Fatih Sultan Mehmed'in diliyle yapılır. *Şikari*'ye göre Fatih Sultan Mehmed, Kasım Bey'e "*İbrahim Han bana mektub gönderdi. Demişki sizinle akrabalık davamız vardır*" demektedir. *Şikari* metnin devamında bir ayrıntı daha vererek Fatih, Kasım Bey'den Şehzade Mustafa'yı *dutup* göndermesini talep eder. Bunun üzerine Mustafa'nın da İshak'a sığındığını zikreder. Burada *Şikari* her ne kadar hadiseleri tutarsız ve karışık verse de zımnen rehin talebinden bahsetmesi tarihi bir olayın kaynağa aksetmesi bakımından kendi içerisinde bir orjinalliği de barındırmaktadır. *Şikârî, Karamannâme*, (nşr. M. Sözen-N. Sakaoğlu), Karaman Valiliği Yayınları, Karaman 2005, s. 235

¹² Hasan-ı Rumlu, *Ahsenî'i Tevârih*, (nşr. M. Öztürk), Türk Tarih Kurumu Yayınları, Ankara 2006, s. 522-523.

¹³ Oruç Bey, *Tevârih-i Al-i Osman*, (nşr. N. Öztürk), Çamlıca Yayınları, İstanbul 2009, s. 120; Ruhi, *Tevârih- Al-i Osman*, (nşr. H. E. Cengiz-Y. Yücel), *Belgeler XIV/18*, Ankara 1992, s.461,462.

¹⁴ *Hoca Saadeddin Efendi*, s. 156; İbn Kemal, *Tevârih-i Âl-i Osman*, VII. Defter. (nşr. Ş.Turan), TTK. Basımevi, Ankara 1991, s. 304; Müneccimbaşı Ahmed b. Lûtfullah, *Câmîu'd Dîvel*, İnsan Yayınları, (nşr. A. Ağırakça), İstanbul 1995, s. 276.

Edirne şehir tarihi hakkında eser kaleme alan araştırmacılar da Karaman Bey'le alakalı bazı bilgiler vermektedirler. Turhan Dağlıoğlu Karaman Bey'i Edirne'nin beşinci valisi olarak göstermektedir¹⁵. Osman Nuri Peremeci ise Karaman Bey'in Edirne'de vefat ettiğini yazmaktadır¹⁶. Bu bilgilerin hepsi herhangi bir kaynağa atf yapılmadan verilmiş malumatlardır.

Yukarıda dönemin Osmanlı kaynaklarında verilen bir kısım bilgileri ters yüz eden belge ise bugün Dârü'l-Hadis Camii'nde kabri bulunan Karaman Bey'in türbe kitabesindeki "*el mağfur, el said, el şehid Karaman Beğ bin Mehmed bin Karaman tarihi senete sitte ve seb'ine ve semane miete*" kayıdır¹⁷. Bu kayda göre Karaman Bey'in babası Osmanlı kaynaklarının vermiş olduğu gibi İbrahim Bey değil Mehmed Bey olarak karşımıza çıkmaktadır. O zaman burada ismi geçen Mehmed Bey kimdir? Bu noktada bazı mütalaalar ileri sürülebilir.

Birincisi kitabede ismi geçen Mehmed Bey İbrahim Bey'in oğlu olmalıdır. Çünkü İbrahim Bey'in imaret vakfiyesinde kendisinin tasdikinden sonra evlatlarının ismi sayılırken en başta *-Mehmed bin İbrahim bin Karaman* ibaresinden- Mehmed isimli bir oğlunun olduğunu öğrenmekteyiz. Mezkur vakfiyede onun oğulları arasında İshak, Pir Ahmed ve Kasım Beylerin isimleri de sıralanmaktadır¹⁸. Aşıkpaşazade'deki bir kayıt bu kanaati destekler mahiyettedir. Müellif eserinde Gedik Ahmed Paşa'nın Karamanlıların mühim kalelerinden olan Mennan Kalesi'ni alışı anlatırken hisardakiler arasında İbrahim Bey'in oğullarından olması muhtemel Karamanoğlu Mehmed Bey ve onun küçük kızından bahseder¹⁹. Muhtemelen bu Mehmed Bey erken devirde ölmüş olmalıdır. Daha sonra ismi kaynaklarda İbrahim Bey'in oğlu olarak zikredilen Karaman Bey'de bu Mehmed Bey'in oğlu olmalıdır.

¹⁵ H. T. Dağlıoğlu, "*Edirne Mezarları*", *Türk Tarih Arkeologya ve Etnoğrafya Dergisi III*, İstanbul 1936, s. 190

¹⁶ Osman Nuri Peremeci, *Edirne Tarihi*, Edirne ve Yöresi Eski Eserler Sevenler Kurumu, İstanbul 1939, s. 143.

¹⁷ Bu konuya dikkatleri ilk çeken, Karamanoğulları tarihi araştırmaları ile tanınan merhum Durmuş Ali Gülcan'dır. Kitabe kaydı için bkz. Ali Gülcan, *Karamanlı Hekim Beşir Çelebi'nin Edirne Tarihçesi ve Çirmen Sancakbeği Karaman Beğ*, Doğu Matbaası, Karaman (tarihsiz), s. 30; Mezar, 1905 tarihinde Rifat Osman tarafından tamir ettirilmiştir. Bilgi için bkz. H. T. Dağlıoğlu, *a.g.m.*, s. 190-191; Ahmet Usal, *Edirne Türbe ve Mezarları*, Edirne 2006, s. 6.

¹⁸ İbrahim Bey'in Vakfiyesi'nin teferruatı için bkz. İsmail Hakkı Uzunçarşılı, "*Karamanoğulları Devri Vesikalarından İbrahim Bey'in Karaman İmareti Vakfiyesi*", *Belleten I*, 1937, Ankara, s. 57, 92-107; Ali Gülcan, *a.g.e.*, s. 34.

¹⁹ *Aşıkpaşazade*, s. 220; Şikari tarihinde hadiseler bilindik karışık üslubuyla anlatılırken Pir Ahmedle birlikte kardeş olarak Mehmed Bey'in ismi de zikrolunmaktadır. Bkz. Şikârî, *a.g.e.*, s. 217.

İkinci husus daha önce belirttiğimiz gibi II. Murad döneminde Osmanlılara sığınan Alaeddin Ali Bey'in oğlu Ali Bey'e Sofya Sancağı verilmiş ve Osmanlı hanedanından evlendirilmiştir. Osmanlı kronikleri malumatları verirken bu olaylarda bir bilgi karmaşasına mı düştüler? yoksa Karaman Beyle Ali Bey'i karıştırdılar mı? Açıkçası bu noktada söylenebilecek fazla bir şey maalesef bulunmamaktadır.

Üçüncüsü, yukarıdaki paragrafla bağlantılı olarak Karamanoğlu Alaeddin Ali Bey'in katlinden sonra (1397-1398) mücadeleye başlayan oğulları Ali ve Mehmed Beylerin kavgasında Mehmed Bey'in iki oğlu Osmanlılara sığınmış, II. Murad da onları kız kardeşleriyle evlendirmiştir.²⁰ Bu oğullardan birisi, Osmanlı siyaseti usulünce Çirmen'e gönderildi ve orada sülalesi devam etti. Zikredilen bu Karaman Bey'in onlardan birisi olup olmadığı muammadır.

Karaman Bey'le alakalı mühim bir meselede onun özellikle niye Edirne'ye defnedildiği sorusudur. Bu soru biraz önce zikretmiş olduğumuz yakın döneme ait yazarları Karaman Bey'in Edirne'de öldüğüne dair bir kanaate sevk etmiştir. Burada tekrar edelim ki elimizde onun Edirne'de ölmüş olduğunu belirten herhangi bir tarihi kaynak bulunmamaktadır. Ayrıca zikretmemiz gereken mühim bir husus da Fatih Sultan Mehmed'in eşi Dulkadirli Sitti Hatun dışında, Karaman Bey gibi beylikler dünyasına mensub Edirne'de medfun başka kimse bulunmamasıdır. Edirne'nin bir özelliği de kuruluş devri Osmanlı hanedan türbelerinin bulunduğu bir şehir olmasıdır. Burada ayrıca şehzade türbeleri de mevcuttur²¹. Karaman Bey de kanaatimizce yukarıda belirtildiği gibi Osmanlı hanedanından olan anneden dünyaya gelmesi hasebiyle Edirne'ye defnolunmuştur. Yine zikretmiş olduğumuz Sitti Hatun'un dışında beylikler dünyasından sadece Karaman Bey'in burada defnolunmuş olması bu hususla alakalı başlı başına bir karine oluşturmaktadır.

Karaman Bey'in mezar kitabesinde yer alan "el şehid" ifadesi onun savaşta ölüp ölmediği sorusunu davet etmektedir. Ancak bu hususla ilgili elimizde herhangi bir malumat yoktur. Mezar kitabesindeki "el şehid" ibaresinin savaşta veya herhangi bir mücadelede hayatını kaybetmeyenler için kullanıldığı da zaman zaman karşımıza çıkmaktadır.

²⁰ Bu tarihi gelişmeler hakkında bkz. Yahya Başkan, *Karamanoğullarının Alaeddin Ali Bey Dönemi (1361-1398)*, (basılmamış yüksek lisans tezi), İnönü Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Malatya 1999, s. 15-18.

²¹ Edirne türbeleriyle alakalı geniş bilgi için bkz. Rıfki Melül Meriç, *Edirne'nin Tarihi ve Mimari Eserleri Hakkında*, Berksoy Matbaası, İstanbul 1963, s. 42-47; Selma Özkan, *Edirne Türbeleri*, (basılmamış yüksek lisans tezi), Trakya Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Edirne 1995.

KAYNAKÇA

- Ahmed ibn Iyas, *Bedai uz Zuhur fi Vekaiud Duhur XII*, (nşr. M. Mustafa), Kahire 1984.
- Anonim *Osmanlı Kroniği, (1299-1512)*, (nşr. N. Öztürk), Türk Dünyası Araştırmaları Vakfı Yayınları, İstanbul 2000.
- Aşıkpaşazade, *Tevarih-i Al-i Osman*, (nşr. N. Atsız), Türkiye Yayınevi, İstanbul 1965.
- Başkan, Yahya, *Karamanoğullarının Alaeddin Ali Bey Dönemi (1361-1398)*, (basılmamış yüksek lisans tezi), İnönü Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Malatya 1999.
- Behişt Sinan Çelebi, *Tevarih-i Al-i Osman*, Süleymaniye Ktp., Mikrofilm Arşivi, T. Y., nr. 2764.
- Dağlıoğlu, H. T., "Edirne Mezarları", *Türk Tarih Arkeologya ve Etnoğrafya Dergisi III*, İstanbul 1936.
- Dukas, *Bizans Tarihi*, (trc. V. Mirmiroğlu), İstanbul Fetih Derneği Yayınları, İstanbul 1956.
- Emecen, Feridun, "Osmanlıların Batı Anadolu Türkmen Beylikleri Fetih Siyaseti Saruhan Beyliği Örneği", *İlk Osmanlılar*, Kitabevi Yayınları, İstanbul 2003.
- Es Seyyid Muhammed Nurbahş, *Câmîu'l Letâif fi Şerhi Ahvâli Seyyid Alâeddin Ali es Semerkandî bin Yahya eş Şirvânî*, Koyunoğlu ktp. T.Y., nr. 10092.
- Gökbilgin, Tayyip, *Edirne ve Paşa Livası*, Üçler Basımevi, İstanbul 1952.
- Gülcan, Ali, *Karamanlı Hekim Beşir Çelebi'nin Edirne Tarihçesi ve Çirmen Sancakbeği Karaman Beğ, Doğu Matbaası*, Karaman (tarihsiz).
- Hasan-ı Rumlu, *Ahsenü't Tevarih*, (nşr. M. Öztürk), Türk Tarih Kurumu Yayınları, Ankara 2006.
- Hoca Saadeddin Efendi, *Tacü't Tevarih II*, (nşr. İ. Parmaksızoğlu), Kültür Bakanlığı Yayınları, Ankara 1992.
- İbn Kemal, *Tevârih-i Âl-i Osman, VII. Defter*, (nşr. Ş.Turan), Türk Tarih Kurumu Basımevi, Ankara 1991.
- İnalçık, Halil, "Osmanlı Fetih Yöntemleri", *Cogito-Osmanlılar Özel Sayısı*, Yapı Kredi Yayınları, Sayı 19, İstanbul 1999.
- Karadeniz, Hasan Basri, "Osmanlı Devleti'nin Beylikleri İlhak Siyaseti ve Dulkadiroğlu Beyliğinin İlhakı", *Türkler IX*, Yeni Türkiye Yayınları, Ankara 2002, s. 486-494.
- Kâtib Yahya bin Mehmed, *Menâhicü'l İnşâ*, Koyunoğlu Ktp., T. Y. , nr. 13998.
- Lütfi Paşa, *Tevârih-i Âl-i Osman*, (nşr. K. Atik), Kültür Bakanlığı Yayınları, Ankara 2001.
- Meriç, Rıfki Melül, *Edirne'nin Tarihi ve Mimari Eserleri Hakkında*, Berksoy Matbaası, İstanbul 1963.
- Muhyiddin Cemali, *Tevârih-i Âl-i Osman*, (haz. H. Adaloğlu), (basılmamış yüksek lisans tezi), Marmara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul 1990.

- Müneccimbaşı Ahmed b. Lûtfullah, *Câmîu'd Dîvel*, İnsan Yayınları, (nşr. A. Ağırakça), İstanbul 1995.
- Neşri, *Kitab-ı Cihannüma II*, (nşr. F. R. Unat-M. A. Köymen), Türk Tarih Kurumu Yayınları, Ankara 1995.
- Oruç Bey, *Tevarih-i Al-i Osman*, (nşr. N. Öztürk), Çamlıca Yayınları, İstanbul 2009.
- Özkan, Selma, *Edirne Türbeleri*, (basılmamış yüksek lisans tezi), Trakya Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Edirne 1995.
- Peremeci, Osman Nuri, *Edirne Tarihi*, Edirne ve Yöresi Eski Eserler Sevenler Kurumu, İstanbul 1939.
- Ruhi, *Tevarih- Al-i Osman*, (nşr. H. E. Cengiz-Y. Yücel), *Belgeler XIV/18*, Ankara 1992.
- Şikârî, *Karamannâme*, (nşr. M. Sözen-N. Sakaoğlu), Karaman Valiliği Yayınları, Karaman 2005.
- Uğurlu, Yaşar, *16. Yy. Sonunda Merkez Taşra İlişkilerinde Çirmen Örneği*, (basılmamış yüksek lisans tezi), Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Bolu 2008.
- Usal, Ahmet, *Edirne Türbe ve Mezarları*, Edirne 2006.
- Uzunçarşılı, İsmail Hakkı, "Karamanoğulları Devri Vesikalarından İbrahim Bey'in Karaman İmaretı Vakfiyesi", *Belleten I*, Ankara 1937.
- Witteck, Paul, *Menteşe Beyliği*, (nşr. O. Ş. Gökyay), Türk Tarih Kurumu Basımevi, Ankara 1986.
- Yorgios Sfrancis'in Anıları*, (nşr. L. U. Kayapınar), Kitabevi Yayınları, İstanbul 2009.